30e jaargang - maart 2019

Opgericht 20 maart 1986

SPA Nieuws

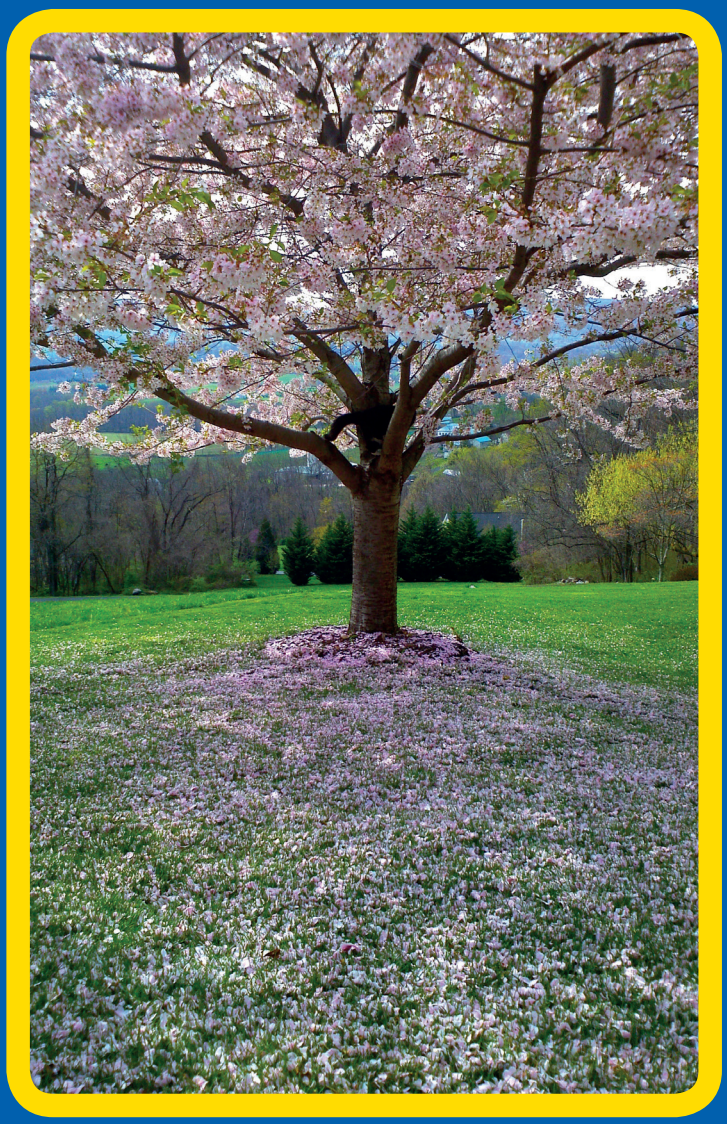

Nieuw telefoonnummer 06-82671562
Voor nieuws, evenementen van uw SPA, zie website spa-amsterdam.nl

Zie voor activiteiten en andere zaken spa-amsterdam.nl

BESTUUR SPA

Beschermheer	P.J. Aalbersberg, vm Hoofdcommissaris van politie, Eenheid Amsterdam
Ereleden	C.L. Gorissen A. Immel G.A. v.d. Erve
Voorzitter	Joop Reder voorzitter@spa-amsterdam.nl ☎ 0654 666196 ☎ 020 6195491
Secretaris	Rob Heida secretaris@spa-amsterdam.nl ☎ 020 6952084
Penningmeester	Ilona STAP penningmeester@spa-amsterdam.nl ☎ 075 6844096
Ledensecretaris 2e secretaris	Frank van den Berg ledensecretaris@spa-amsterdam.nl ☎ 020 6670182
Sociale contacten	Arie Broekhoff sociale-contacten@spa-amsterdam.nl ☎ 0346-264446

Redactiecommissie

Pieter Pistoor
eindredacteur@spa-amsterdam.nl
☎ 06 24589820

Koos Wiegertjes redacteur@spa-amsterdam.nl
Ilona Stap penningmeester@spa-amsterdam.nl

Algemeen adviseur:	André Immel senioradvisor@spa-amsterdam.nl ☎ 0252 417139 ☎ 06 28631236
Commissielid Evenementen	Douwe Brouwer evenementen@spa-amsterdam.nl ☎ 020 6172719
Commissielid Evenementen	Koos Wiegertjes redacteur@spa-amsterdam.nl ☎ 0621 541505
Evenementen	Frits Möller ☎ 020 6441727
SPA Webmaster	Han Varkevisser ☎ 0651797694 webmaster@spa-amsterdam.nl
Ondersteuning beheer	Hans Meijlink
Juridisch adviseur	Rob Meerman

Bestuur van de SPA is verantwoordelijk voor de redactionele inhoud van dit blad.

INHOUD

Colofon	1
Een woord vooraf	2
Activiteiten- en evenementen kalender 2019	2
Jaarlijkse algemene vergadering	3
(Pa's)Klaverjassen	5
De SPA Nieuwjaarsreceptie	5
Afscheidsspeech	6
SPA Nieuwjaarsreceptie 5 januari 2019	7
Grote bitterballen op de jaarlijkse reünie	9
Kerstklaverjasdrive 2018	10
Kerstdiner / dansant van de SPA	11
Kerst Bingo van de SPA	13
Speurpuzzel/woordzoeker SPA	14
De politieman en zijn hond	15
Politie in Nederland deel 2	17
Verhalen van een diender	19
Bont-fetisjist	22
Harrie Stappers wie kent hem niet?	22
Wie kent deze bakkenist	24
Waarom 50-plussers wachtwoorden haten...	24

Bankrelatie:
NL 89 INGB 0000 451020
t.n.v. Senioren Politie
Amsterdam

SPA Honk:
Rijksstraatweg 56
1115 AT Duivendrecht
☎ 06-82671562

Uitgeverij en verantwoording advertenties:
Publikatieburo United
Jan Steenhof 43, 3862 MC Nijkerk
Advertenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever.

Druk: Drukkerij Elite
00 32 (0)11-550160 - info@drukkerijelite.be

EEN WOORD VOORAF

JOOP REDER

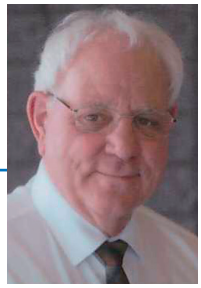

De zeer druk bezochte nieuwjaarsreceptie van de SPA stond dit jaar vooral in het teken van het afscheid van onze hoofdcommissaris Pieter Jaap Aalbersberg. Hij gaat naar Den Haag en wordt daar de nieuwe landelijk coördinator terrorismebestrijding en veiligheid. Een geweldige promotie voor hem, maar jammer voor onze Eenheid en niet in de laatste plaats voor de SPA. Pieter Jaap beschouwt onze leden, ondanks dat wij geen deel meer uitmaken van de politieorganisatie, als collega's die hij serieus neemt. Hij ondersteunde ons en met trots konden wij overal vertellen dat hij onze beschermheer was. Dat de SPA op de nieuwjaarsreceptie op gepaste wijze afscheid van hem heeft genomen, behoeft eigenlijk geen betoog. Elders in dit blad vind u mijn afscheidsspeech die ik namens het bestuur en de leden heb gehouden. Op diezelfde nieuwjaarsreceptie, aan het begin van het nieuwe jaar wensten wij elkaar een heel voorspoedig en gezond 2019. Hoe wrang is het dan om enkele dagen daarna het bericht te krijgen dat drie collega/leden zijn overleden. U heeft op onze website de namen kunnen lezen. Het bestuur van de SPA wenst hun nabestaanden alle sterkte en kracht om het verlies te kunnen dragen.

Inmiddels hebben wij de eerste activiteit alweer achter de rug. Onze webmasters, Han Varkevisser en Bert Lustig organiseerden twee themaochtenden over phishing en ransomware, een cursus over het misbruik maken van computergegevens door derden. Heel interessant en leerzaam en de cursusochtenden waren dan ook druk bezocht. Op stapel staat ook een lezing in het voorjaar over de zaak Mark Dutroux Deze themaochtend zal verzorgd worden door een hoofdcommissaris van de Belgische politie, die leidinggevend was in deze zaak. Wanneer deze themaochtend/middag wordt gehouden, kan ik u nog niet zeggen, omdat het bestuur druk bezig is om samen met hem een datum te vinden die past in de drukke planning van deze hoofdcommissaris.

Nadat de vorige uitgave van het SPA-nieuws bij u op de mat viel, met daarin vermeld de organisatie van een vijfdaagse voorjaarsreis, vlogen de inschrijvingen ons om de oren en ik kan u vertellen dat de reis inmiddels geheel is volgeboekt. Het bestuur heeft inmiddels een reservelijst geopend waarin men nog kan inschrijven, maar mocht er onverwacht iemand uitvallen, dan geldt ook hier "wie het eerst komt, het eerst maalt!". U leest het….ook in het nieuwe jaar gaat de organisatie van activiteiten gewoon door en houdt u de website en in het SPA-nieuws in de gaten. Zo blijft u gewoon op de hoogte. Oh ja…..mocht u in de gelegenheid zijn, kom dan gerust langs in het SPA-honk aan de Rijksstraatweg te Duivendrecht. Ik kan u zeggen dat er meerdere oud-collegae gewoon een keer langs kwamen om te kijken en daarna iedere week trouw terug kwamen. Ik bedoel maar…'onbekend maakt onbemind'. Iedere dinsdag zijn wij aanwezig.

ACTIVITEITEN- EN EVENEMENTEN KALENDER 2019

In ons SPA Honk, RIJKSSTRAATWEG 56,1115 AT DUIVENDRECHT, tel. 06-82671562

Dag	Datum	Activiteit	Tijd	Locatie
dinsdag	3/19/2019	Klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
zaterdag	4/13/2019	Paasklaverjasdrive	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	4/16/2019	Paasbingo	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	4/23/2019	Alg. Ledenvergadering	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	14t/m18-5-2019	Voorjaarsreis	09.00 uur	PTO
dinsdag	5/21/2019	Klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	6/18/2019	Bingo	13.00 uur	SPA-honk
zaterdag	??-??-2019	BBQ	info volgt	
dinsdag	9/17/2019	Klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	10/15/2019	Bingo	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	11/19/2019	Klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	12/17/2019	Kerstbingo	13.00 uur	SPA-honk
zaterdag	??-??-2019	Kerstdiner/dansant	17.00 uur	info volgt

NB. Klaverjas en Bingo zijn steeds op de 3e dinsdag van de maand.
Klaverjassen in de oneven maanden en bingo in de even maanden
SPA Honk bereikbaar met GVB Bus lijn 41 halte Plataanstraat
(voor de deur SPA Honk)
PTO is gelegen Ouderkerkerdijk 150 te Amsterdam

JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING

S.P.A.
Dinsdag 23 april 2019
Aanvang 13.00 uur
SPA-honk, Rijksstraatweg 56,
1115 AT Duivendrecht

SPA Honk bereikbaar met GVB Bus lijn 41 halte Plataanstraat (voor de deur SPA Honk)

AGENDA

1. Opening
2. Vaststellen agenda
3. Notulen Algemene Ledenvergadering d.d. 24 april 2018
4. Ingekomen stukken
5. Verslag secretaris
6. Verslag ledensecretaris
7. Verslag penningmeester
8. Verslag kascommissie

   Pauze

9. Voorstellen
10. Beleid bestuur
11. Verkiezing bestuur
12. Verkiezing Kascommissie
13. Rondvraag
14. Sluiting

TOELICHTING

T.a.v. de punten 3, 5 en 9;
De agenda, notulen, het verslag van de secretaris liggen vanaf maandag 2 april 2019 ter inzage in het SPA-honk.
T.a.v. 10;
Voorstellen kunnen tot 9 april 2019 bij het bestuur worden ingediend.
T.a.v. punt 12;
Aan de beurt van aftreden zijn de bestuursleden Ilona Stap en Joop Reder.
De aftredende bestuursleden stellen zich herkiesbaar.
Kandidaten voor een bestuursfunctie kunnen zich tot uiterlijk 9 april 2019 opgeven bij het secretariaat van de SPA.

Bestuur SPA.
n.d.
Rob Heida (Secretaris)

(PA'S)KLAVERJASSEN

FRITS MÖLLER

In de planning van onze activiteiten is onlangs opgenomen een Paasklaverjasmiddag op **zaterdagmiddag 13 april 2019**. Deze ingelaste klaverjasdrive is toegankelijk voor leden en introducées en vindt plaats in het SPA-honk. Deze activiteit is een logische voortzetting van de geslaagde Kerstklaverjasdrive eind 2018. In verband met de beperkte capaciteit vragen wij aan diegenen, die willen deelnemen, zich van tevoren per e-mail op te geven voor 25 februari 2019. Inloop is vanaf 12.30 uur, de klaverjasdrive begint op 13.00 uur. De kosten van deelname bedragen € 5,-per persoon (exclusief consumpties), te voldoen bij binnenkomst.

De prijzen zijn Paas-gerelateerd. Aanmelden kan via een mail aan secretaris@spa-amsterdam.nl. Heeft u zich inmiddels mondeling opgegeven, dan hoeft u dit hier niet meer te doen.

DE SPA NIEUWJAARSRECEPTIE

REDACTIE

Zaterdag 5 januari 2019 was de dag die vrijgehouden was voor de Nieuwjaarsreceptie van de SPA, welke werd gehouden in ons honk in Duivendrecht. Veel leden hadden gevolg gegeven aan de uitnodiging om te komen en al gauw waren de beide lokalen en de hal gevuld met SPA leden. Zoals gewoonlijk was Annemiek Kuipers en haar secondanten - lees haar vader Dirk - gecharterd om de inwendige mens van drank en hapjes te voorzien. Voor aanvang, gepland te 15.00 uur, waren al een aantal gasten gearriveerd en geleidelijk aan vulden zich de zalen. Er waren genoeg stoelen en statafels. Het honk was nog in de Kerststemming, wat een gezellige aanblik gaf. Rob Heida, de beheerder van ons honk, had werkelijk alles uit de kast gehaald om het gezellig te maken. Gelukwensen over en weer en handen werden geschud. Inmiddels was de bediening op dreef en kon een ieder genieten van een goed glas wijn, bier of iets van neef BOB. Gelukkig wordt daar ook door onze leden de hand aan gehouden. Eén ding moet ik even kwijt: de hapjes, door Annemiek en de haren bereid, waren van grote klasse. Inmiddels waren de zalen aardig gevuld en kwamen wij op een aantal van ruim 90 receptiegangers. Tot veler verrassing meldde zich de Hoofdcommissaris Pieter Jaap Aalbersbergen zich even later, gevolgd door ons erelid Cor Gorissen. Na verloop van tijd nam voorzitter Joop Reder het woord en richtte het tot de leden. Hij begroette de ereleden Ton van der Erve, Cor Gorissen en André Immel. Hij vond het verheugend, dat zoveel leden acte de préséance gaven, hetgeen

de betrokkenheid van de leden tot de SPA aangaf. Ook het nieuwe hoofd bedrijfsvoering, mevrouw Desiree Roesink - zie foto rechts - meldde zich, wat zeer op prijs werd gesteld. Immers, met haar zullen in de nabije toekomst inhoudelijke gesprekken plaats vinden. Desiree ontpopte zich als een charmante dame, die ongeveinsd belangstelling toonde voor alles wat de SPA betrof. De voorzitter memoreerde de SPA activiteiten van het afgelopen jaar, zoals o.a. de pensioentoespraak van Koen de Maat. Maar ook de klaverjaswedstrijden en de overige maandelijkse activiteiten. Hij noemde het SPA Magazine een goed medium om de leden te informeren. Dit in combinatie met de SPA-website. Hij dankte de diverse commissies, die het allemaal mogelijk maakten. Ook de WEP kwam ter sprake. In het overleg in de kopgroep waren goede vorderingen gemaakt in 2018. Dat resulteerde, dat er met ingang van 2019 een substantieel bedrag zal worden overgemaakt. Zijn toespraak werd door de aanwezigen op prijs gesteld, wat moge blijken aan het luide applaus, dat hem ten deel viel. Later riep hij allen nog eens bij elkaar om naar de woorden te luisteren, die hij aan de afscheid nemende Hoofdcommissaris Pieter Jaap Aalbersberg wijdde. (Zie hieronder het integraal weergegeven afscheidswoord aan voornoemde). De scheidende Hoofdcommissaris mengde zich tussen de gasten. Hij onderhield zich lange tijd met diverse leden. Je kon aan de reacties merken, dat dit zeer op prijs werd gesteld. Ook trouwens hoe dit evenement was georganiseerd. Vervolgens verliep de receptie zoals recepties verlopen. Er werd druk met elkaar gesproken Ook werden er herinneringen opgehaald. Diverse

malen klonk een luid gelach op. Aan hapjes en drankjes was geen gebrek, maar dat hoort zo. De leden worden echt niet vergeten door het bestuur. Al met al was het een geslaagde receptie, waar menige vereniging jaloers op kan zijn. Links en rechts hoorde je dan ook complimentjes richting bestuur. Zeker niet in de laatste plaats voor wat betreft de toespraak, die de voorzitter richting de scheidende Hoofdcommissaris gaf. De toespraak was hilarisch, zeker op sommige momenten, waarop Joop zei: "Dat gaan we dus niet doen". Degenen, die de toespraak hebben gehoord, weten waarover het gaat. Bestuur, bedankt voor de inspanningen om dit evenement tot een geslaagd evenement te bestempelen. Het was weer in één woord: Klasse!!

AFSCHEIDSSPEECH

JOOP REDER

Geachte Hoofdcommissaris, beste Pieter-Jaap,

In de relatief korte tijd dat wij elkaar hebben gekend komt een aantal vermeldingswaardige zaken boven drijven. De SPA zou – gezien die korte tijd – kunnen volstaan met een warme handdruk en een gemeend "Dank je wel!".
Dat, ….beste Pieter Jaap,…. gaan we niet doen. Wat ik wel wil doen is het volgende.
Allereerst wil ik het respect benoemen. Het respect waarop jij ons van meet af aan hebt bejegend. Ondanks het feit dat wij korte of langere tijd geen deel meer uitmaken van de politieorganisatie, beschouwde jij ons in woord en daad als collega's. Echte collega's….. die serieus werden genomen. Niet voor niets vertelde je mij dat de SPA niet als een afzonderlijke vereniging gezien moest worden, maar vastgeplakt aan de Eenheid. Helaas is een daadwerkelijke politie-inzet van ons als extra ogen en oren van de politie niet gerealiseerd, of moet ik zeggen nog niet gerealiseerd. Wellicht is dit een punt van overleg met jouw opvolger. Een tweede opvallende zaak is dat jij onze vereniging in alle opzichten ondersteund hebt. Daar zouden wij in de marge iets over kunnen zeggen, maar…… beste Pieter Jaap,…. dat gaan we niet doen.
Wat ik wel ga doen is hier aan te geven dat wij met trots aan de maatschappij hebben kunnen vertellen dat jij onze beschermheer bent geweest. Ook voor dit gevoel van trots, dat jij ons hebt geschonken, willen wij jou dankzeggen.
Over schenken gesproken: Als een collega diender in het Amsterdamse afscheid neemt, kan hij de volgende dag een slijterij beginnen. Vrijwel iedereen neemt een flesje wijn mee en sponsort wellicht op deze manier indirect de Jellinek kliniek. Dat beste Pieter Jaap,….. gaan wij niet doen. Wat we wel gaan doen, vertel ik zo direct.
Wat we ook in jou bewonderen is de wijze waarop jij ons in de loop der tijd steeds toegesproken hebt. Je ging staan, bracht de microfoon in de spreekstand en er kwam een gedegen, logisch en duidelijk verhaal over het voetlicht. Dat was onder andere tijdens een themadag over de vreselijke ramp met de MH17. Ik begon mijn dankwoord aan het eind van die lezing met de woorden: Pieter Jaap "wat ben je knap!." De manier waarop jij ons deelgenoot maakte van jouw diplomatieke avonturen in de Oekraïne, gaf ons een unieke inkijk in een omgeving waarbij een slangenkuil vol met ratelslangen nog verbleekt. Over jouw houding, kennis van zaken, bekwaamheden en persoonlijkheid kunnen wij lang en breed vertellen, maar beste Pieter Jaap,…dat gaan we niet doen. Dat is in Den Haag al gebeurd met als gevolg dat wij hier - tegen wil en dank - aan het afscheid nemen zijn.
Maar wij, als wijze oude mensen willen jou ook iets meegeven. Ons Amsterdamse Korps staat bol van de tradities. En soms staan tradities vernieuwing in de weg. Niet voor niets luidt een gezegde: "Routine is je ergste vijand!".
Zoals ik daarnet al zei: wij gaan jou niet met een flesje rood of wit naar huis sturen.
Jij hebt in de tijd dat jij onze Hoofcommissaris was, Amsterdam van binnen en van buiten leren kennen. Zowel de huidige Top-600, als de onschuldige burger in de rol van getuige of slachtoffer. Ook de geschiedenis van ons korps heb jij leren kennen.

In Amsterdam is er één symbool dat alle elementen in zich heeft om deze herinneringen te doen herbeleven. Een symbool dat in de relatief korte periode van zijn bestaan heel veel voorbij heeft zien komen. En met name onze collega's hebben het rond dit symbool soms leuke, maar vooral moeilijke tijden gekend. Ik heb het hier natuurlijk over het Amsterdamse Lieverdje, dat symbool staat voor een Amsterdams lefgozertje, afgebeeld op een sokkel in een arrogante houding op het Spui in Amsterdam. Het beeldje is gemaakt door Carel Kneulman en in 1960 aan Amsterdam geschonken door de Hunter Sigaretten Compagny. Sindsdien heeft zich wel het e.e.a. afgespeeld rond dit beeldje. In de 60-er jaren werd daar door anti-rookmagiër Robert Jasper Grootveld met Provo de nodige happenings gehouden. Natuurlijk waren daar confrontaties met de politie, dat kon natuurlijk niet uitblijven. Phill Bloom liet zich er naakt fotograferen en speelde zo een rol in de burgerlijke truttigheid van toen. Het was getuige van de Maagdenhuisrellen, werd ooit van zijn sokkel gereden, in brand gestoken, aangekleed met een Ajax-shirt van Johan Cruijff en door Groninger studenten ontvoerd, kortom het Amsterdamse lieverdje maakte en maakt deel uit van de roerige geschiedenis van Amsterdam en haar Amsterdamse politie, belast met de handhaving van de openbare orde. Onze collega's hebben rond dit symbool soms leuke, maar vooral moeilijke tijden gekend. Maar deze leuke, en vooral minder leuke herinneringen oprakelen, beste Pieter Jaap dat gaan we niet doen. Wat wij wel gaan doen is jou een exemplaar van dit symbool overhandigen in de wetenschap dat jij, gezeten achter jouw bureau, wanneer jouw blik op dit symbool valt, met heel veel genoegen aan jouw periode als hoofdcommissaris van onze stad terug zal denken. Pieter Jaap. Het bestuur van de SPA……..en ik vertegenwoordig hierin alle leden,……. wenst jou in je nieuwe functie van Nationaal Coördinator Terrorisme en Veiligheid alle succes, gezondheid en wijsheid toe. Dat gaan we nu dus wel doen. In dit afscheid betrek ik nadrukkelijk ook je lieve vrouw. Roelanda, het is niet altijd leuk om getrouwd te zijn met een man die zo vaak ambtshalve van huis is. Mijn vrouw kent dat gevoel ook. Dat is niet eenvoudig, alhoewel jullie dit natuurlijk samen hebben besproken. Door hem zijn werk te laten doen in ons aller belang……. en bij thuiskomst neerploft op de bank, dan ben jij zijn rustpunt en open oor. Ik bedank je daar nadrukkelijk voor namens ons allen. Dat is, lieve Roelanda, in mijn ogen echt houden van.

Joop Reder (voorzitter)

SPA NIEUWJAARSRECEPTIE 5 JANUARI 2019

Dag lieve mensen!

Het is weer tijd voor onze beste wensen.
Soms in de vorm van een klein gedichtje,
via een WhatsAppje of een sms berichtje.
We hebben het over gezondheid voorspoed en geluk.
Geven het welgemeende advies: ach maak je niet zo druk.

2018 het jaar is werkelijk voorbij gegleden.
Er waren leuke dingen, maar ook verdrietigheden.
Wat is het dan fijn als je dinsdagmiddag naar de SPA kunt gaan.
Waar je oud collega's treft, af en toe en glaasje heft,
waar je heerlijk wordt verwend,
even kunt ballen, uitgebreid kunt kletsen, soms slap ligt van de lach
en als je 's avonds thuis bent, terug kunt zien op een leuke dag.
Dan heb je nog de bingo en het klaverjassen.
Soms zijn er zoveel mensen dat ze nauwelijks in het spa honk passen.
Ook buiten het honk wordt er naar kwaliteit en gezelligheid gekeken.
Dat is op het afgelopen kerstdiner weer duidelijk gebleken.
Lief en leed. De SPA kijkt zorgvuldig om naar al zijn leden.
Over de inzet van ons SPA bestuur zijn wij meer dan tevreden.
Wij zijn zo vrij om te spreken namens ons allemaal:

SPA Bestuur en alle medewerkers: Bedankt voor alles.

Lieve groeten van Leo en Hansje Dekkers

GROTE BITTERBALLEN OP DE JAARLIJKSE REÜNIE ANDRÉ IMMEL

Dinsdag 13 november 2019 had de Hoofdcommissaris van de eenheid Amsterdam, de heer P.J. Aalbersberg, voor de laatste maal in zijn functie de oud-medewerkers van de politie Amsterdam, de regiopolitie Amsterdam Amstelland en de eenheid Amsterdam van de Nationale Politie, uitgenodigd voor de jaarlijkse reünie. Voor de tweede maal werd de reünie gehouden in het Boat house, voormalig Mirandapaviljoen, aan de Amstel. Voorwaar een mooie uitspanning om zoiets te organiseren. Rond de klok van half drie sijpelden de eerste collega's binnen en al gauw raakten de zalen gezellig vol. Joop Reder, onze voorzitter, stond de

Hoofdcommissaris op te wachten en Roelie Rijkeboer-Moorlag stond de deelnemers te turven. De aanmelding om dit bij te wonen was boven verwachting, namelijk 286 gepensioneerde collega's, maar of die allemaal zijn gekomen valt te betwijfelen, daar kan Roelie uitsluitsel over geven. De stemming zat er al vlug in, links en rechts hoorde je sterke verhalen van vroeger. Hernieuwde kennismaking vond plaats met collegae, die we uit het oog waren verloren. Goed was het feit, dat onder de aanwezigen Jimmy Nijman was. Weliswaar in een rolstoel, maar met zijn eeuwige glimlach. Hij was in gezelschap van zijn dochter Pamela en dat doet een mens goed om te zien. Ook Frans van der Looij werd gezien. Ik beschouw dat als een goed teken. Bij zo'n reünie zie je gezichten, waarbij je denkt wie is dat ook weer. Maar als dan de herkenning boven komt, komen alle herinneringen ook weer boven. Onder de gasten ook ons erelid Cor Gorissen. Hij heeft in zijn actieve jaren veel voor de SPA betekend. Dan komt de HC binnen, begeleid door Joop Reder, die hem inleidt bij de aanwezigen. Hij opent op zijn bekende wijze de bijeenkomst, noemt daarbij terecht de SPA - die het in 2019 moet gaan organiseren - en geeft dan het woord aan de HC. Deze heette ook een ieder welkom op deze reünie. Hij wenste ons veel plezier en hernieuwde kennismaking met vele oud-collegae. Hij zei voorts, dat het de laatste reünie is, die hij als HC heeft laten organiseren. Hij gaat een andere functie bij de overheid bekleden. Hij wordt namelijk Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid. In deze HC verliest de eenheid een kundig politieofficier, die zijn sporen bij de politie heeft verdiend. Als Rijkspolitie-officier trad hij aan bij de Centrale Recherche Informatiedienst en werd Hoofd van de Bijzondere Zaken Centrale, in welke functie hij dagelijks contact had met de AIVD. Vandaar maakte hij een overstap naar de regiopolitie IJsselland, om vervolgens over te stappen naar regiopolitie Amsterdam Amstelland, nu de eenheid Amsterdam. Hij is in het bezit van de titel EMPM, of te wel Executieve Master of Police Management. De Ministerraad heeft inmiddels zijn benoeming goedgekeurd. Hij onderhield zich met diverse bezoekers en had met een ieder een gezellig praatje. Inmiddels was een gezellige stemming ontstaan en dat werd mede veroorzaakt door de bediening die moeiteloos de nodige drankjes serveerde. Als

klap op de vuurpijl, in de smaak vallend bij veel oude dienders, waren er schotels met enorme bitterballen. Geen voetballen, maar kleine tennisballen. En nog lekker ook. Ook op de tafels stonden lekkernijen zoals olijven, nootjes en kaas. Het ontbrak ons aan niets. In de tussentijd liep Hansje Dekkers rond met haar telefoon. Zij maakte de leukste foto's. De foto's in het artikel zijn dan ook van haar hand. Hansje, namens de redactie weer bedankt voor je moeite. Aan de uitlatingen van de deelnemers kon worden vastgesteld, dat een ieder dit een geslaagde reünie vond. Men keek al weer uit naar de volgende happening in 2019. Dan wordt het tijd om de bekende biezen te pakken. Een ieder neemt afscheid en hoopt - zeker op onze leeftijd - elkaar volgend jaar weer te zien. Het bestuur van de SPA is al doende om de reünie in 2019 te organiseren en voelt zich gesterkt door het feit dat Roelie Rijkeboer- Moorlag voor 2019 haar medewerking heeft toegezegd. Uitnodigingen dienen te worden verstuurd en zij beschikt over de data van de oud-medewerkers, die helaas nog geen lid van de SPA zijn. Kent u zo iemand, maak hem/haar dan attent op de SPA waar zij gratis lid van kunnen worden. Want hoe meer zielen hoe meer vreugd.

KERSTKLAVERJASDRIVE 2018

JOOP REDER

Vijfentwintig deelnemers waren op vrijdag 14 december naar het SPA-honk gekomen om voor de eerste keer deel te nemen aan het kerstklaverjastoernooi,
Vlak voor kerst organiseerde het bestuur van de SPA voor de eerste keer een kerstklaverjastoernooi, waaraan ieder lid van de Eenheid mocht deelnemen.
Wij spreken dus over een open kerstklaverjastoernooi. Omdat de tijd tussen organiseren en de daadwerkelijke speeldatum vrij

kort was, werd besloten om een nieuwsbrief uit te sturen naar de leden en het tevens te vermelden op de website. Zoals gezegd, vijfentwintig kaarters waren naar het honk aan de Rijksstraatweg in Duivendrecht gekomen, om daar te strijden om kerstgerelateerde prijzen. Het inschrijfgeld bedroeg € 5,= per persoon en als je de prijzentafel zag, was dat het inschrijfgeld meer dan waard. Tegen acht uur vulde de zaal zich met deelnemers en nadat Joop Reder een ieder namens het bestuur van de SPA welkom had geheten, gaf hij uitleg hoe er gespeeld moest worden. Zoals ieder jaar, op z'n "Amsterdams", hetgeen inhoudt dat de slag van je maat niet afgetroefd hoeft te worden. Ook het delen van de kaarten moest op een voorgeschreven wijze, namelijk eerst drie, dan twee en vervolgens weer drie.
Om tot een eindresultaat te komen, moesten er drie rondes gespeeld worden en na iedere ronde werd er opnieuw geloot.
Tussen de rondes kostte het soms wat moeite om de spelers weer aan tafel te krijgen, want aan de bar raakte veel leden met elkaar in druk gesprek en daarbij ging het niet alleen om verhalen over het kaartspel. Zij die elkaar een tijd niet gezien hadden,

moesten natuurlijk even bijpraten. De prijzentafel was inmiddels met prachtige prijzen gevuld; zo kon gestreden worden om o.a. rollade, kip, keukenapparatuur, maar ook de nodige alcoholische versnaperingen. Eigenlijk te veel om op te noemen, maar er moest wel om gekaart worden.
Gedurende de avond werd er fel gestreden om de punten en na iedere sessie werd het wedstrijdformulier bij de wedstrijdleiding ingeleverd om gecontroleerd te worden. Soms was er een correctie nodig, maar merendeels werden de punten correct op de wedstrijdformulieren weergegeven. Na de derde sessie kon de eindstand opgemaakt worden. De computer was ook nu weer de grootste vriend van de organisatie, want waar vroeger nog driftig moest worden gerekend, geteld en op volgorde gelegd, is dat inmiddels wel verleden tijd. Nadat de verzamelde punten van de deelnemers in de computer waren ingevoerd, was met één druk op de knop het eindresultaat bekend. Zoals ieder jaar is er altijd een "schlemiel" van de avond. Die rol was dit jaar weggelegd voor Jan v.d. Water. Ondanks dat hij bij ieder spel acht kaarten in handen kreeg en samen met zijn maat dus zestien, lukte het hem maar niet om een hoge score te bereiken. Een schamel totaal van 3406 punten aan het eind van de avond was zijn deel. Dat zegt natuurlijk niets over zijn kwaliteiten en kennis van het kaartspel, maar ja, soms heeft een mens een offday en dan lukt ook helemaal niets. Zijn plaats leverde in ieder geval de "poedelprijs" op.
Nu ik het woord poedelprijs opschrijf denk ik ineens weer aan een waar gebeurde anekdote.

"Aan het begin van de zeventiger jaren werd er aan het politiebureau Linnaeusstraat een speelgoedhondje op een plank binnengebracht, met daaronder vier kleine wieltjes. Een stuk speelgoed van een kind dat op straat gevonden was en op de lijst "gevonden voorwerpen" werd vermeld. De wachtcommandant, Joop v.d. Nesse, de ouderen onder ons kennen hem vast nog wel, riep een collega uit de wachtkamer voor de balie en vertelde hem dat hij het verkeer voor de brigadier stil moest zetten, omdat de brigadier de hond ging uitlaten. v.d. Nesse had inmiddels een stuk touw aan dat hondje gebonden en liet de collega het verkeer stilzetten, waarna hij met dat hondje achter hem aan naar de overkant van de straat ging, het hondje schuin tegen een boom plaatste en al fluitend wachtte tot het beestje zijn

behoefte had gedaan. Opnieuw werd het verkeer op zijn bevel stil gezet en de terugweg aanvaard, onder verbaasde blikken van omstanders en de bestuurders van het tot stilstand gebrachte verkeer."
U begrijpt dat dat toen de nodige hilariteit veroorzaakte. Maar goed….terug naar het kerstklaverjastoernooi.
Na de uitreiking van de poedelprijs was het de beurt aan de winnaar van het toernooi. Jan Molenaar was degene die de meeste punten had vergaard en met een totaal van 5342 punten mocht hij als eerste een keus maken uit de uitgestalde prijzen. Jude Metselaar werd tweede met 5269 en Henk Vrieling eindigde daar vlak achter als derde met 5228 punten. Velen volgden hierna de gang naar de prijzentafel en het bestuur had er voor gezorgd dat een ieder deze avond met een prijs naar huis ging. Ook dit evenement is weer geschiedenis en binnen het bestuur is besloten om het kerstklaverjastoernooi in de toekomst tot een terugkerend traditioneel evenement te maken.

KERSTDINER / DANSANT VAN DE SPA

André Immel

Na een grondige voorbereiding, waarbij zelfs enige leden van het bestuur en de commissieleden proef gingen dineren, was het Corendon-hotel er weer klaar voor. En hoe! Op zaterdag 15 december 2018 togen weer veel SPA leden naar genoemd hotel. Zij troffen bij binnenkomst onze voorzitter en penningmeester aan. Joop, om de gasten speciaal te begroeten en Ilona om de presentielijst af te tekenen. Verder doorlopend naar de zaal waar het allemaal zou gebeuren, zagen wij reeds de tafels keurig gedekt voor 70 personen. Verder hoorden wij Henk Wolleswinkel reeds op zijn "harmonium" spelen. Leuke Kerstsongs klonken reeds door de ruimte. Een keurige hoge Kerstboom verhoogde de vreugde. De muzikale toets van Henk noodde gelijk uit tot een quickstep of foxtrot. Het feest was geboren. Na verloop van tijd wilde de voorzitter het woord en, ondanks dat hij een martiale stem heeft, behoorlijk wat geluid kan voortbrengen, moest hij toch op zijn strepen gaan staan om de aandacht te krijgen. In zijn openingswoord verwelkomde hij namens zijn bestuur de gasten op een hartelijke wijze. Hij wenste een ieder een fijne gezellige avond toe. Hij zou later meer mededelingen doen hoe de avond zou verlopen. Na elke sessie aan de tafels gingen wij weer terug naar de "balzaal". Dit gaf het personeel – keurig verzorgde bediening – de gelegenheid de tafels op te ruimen om daarna opnieuw in gereedheid te brengen. Op de tafels stonden reeds de flessen rode en witte wijn om te nuttigen. Het begon, met een naar mijn smaak, heerlijke linzensoep. Schotels met brood, kruidenboter en verschillende meze (je bent tenslotte in een Turkse gelegenheid) stonden klaar, Deze smaakten voortreffelijk. Dan weer naar de balzaal, waar de voetjes van de vloer gingen. Dit op de gezellige muziek van Henk Wolleswinkel. Hij weet wat de SPA leden graag horen. Al dansend en gezellig babbelend kwamen wij aan bij het diner. Er kon worden gekozen uit vlees, vis of vegetarisch. Tussendoor kwam de bediening langs om consumptie-bestellingen te noteren. De visschotel was goed gegarneerd met citroen en andere lekkere waren. Eén van de gasten vond te veel graten in haar vis en klaagde bij de bediening. Geen moeite was de bediening teveel om de klant tevreden te stellen. Er werd een ossenhaas biefstuk met frites geserveerd en de klant was zeer tevreden. De vleesschotel bestond uit een lamsrack van lamskoteletjes met aardappelpuree en het vegetarische laat zich raden. Nadat een ieder voldaan was, ging men opnieuw naar de dansvloer om de kilootjes er weer af te dansen. Dat lukte prima. Velen gingen de dansvloer op. Leuk voor Henk, die dan niet voor niets zijn muziek ten gehore bracht. Hij bracht grote diversiteit in de muziek, van rumba naar Engelse wals. De SPA leden bleken onvermoeibaar. De onmisbare polonaise was natuurlijk ook aanwezig en een ieder maakte daar dankbaar gebruik van. Maar ook onze secretaris en zijn lieftallige vrouw Heli, die een zware ziekte overwon, vertoonden zich op de dansvloer. Voorwaar een prestatie. Het was goed om beiden zo bezig te zien. Ja, soms dansen dames soms liever met dames, als man zou ik dat ook willen doen, Zo te zien ging het wonderwel goed met Femke en Gonnie. Dan worden we geroepen voor het dessert. Dit bestond uit een heerlijk stukje gebak gegarneerd met stukjes peer. Na de wijnflessen te hebben leeg gedronken, nam onze voorzitter het woord om de

bediening te bedanken voor hun excellente service. Hij deed dat met gesloten colbert (keurig Joop). Inderdaad was de bediening geweldig en niets was hen teveel. Joop liet dat ook blijken in zijn gloedvolle toespraak. Hij liet zijn bedankje vergezeld gaan van een enveloppe met inhoud. Al met al een geweldig leuke feestavond, de SPA waardig. Wij mogen Douwe Brouwer bedanken voor zijn inzet en zijn keuze voor het Corendon-hotel. Het was voor de 3e keer, dat hij dit in het Corendon organiseerde en is voor herhaling vatbaar.

KERST BINGO VAN DE SPA

André Immel

Dinsdag 18 december 2018, een dag waar naar werd uitgekeken door veel SPA leden, de Kerst Bingo. Elk jaar weer een succes en deze maal helemaal, want zelfs in de gang werden tafels geplaatst om de belangstellenden te installeren. Rob Heida, onze eminente beheerder van het SPA Honk en alles wat daar bij hoort, had weer voor excellente prijzen gezorgd. Al snel vulden zich de plaatsen met de goklustigen. Ilona Stap begon aan de verkoop van haar kaarten. Een serieuze zaak, want zij moet goed opletten wie betaalt en wie nog niet heeft betaald. Het is soms vrij druk aan haar "stalletje". Maar goed, nadat iedereen was voorzien van een kaart en een nieuwe, speciale Bingo stift, kon Frits Möller beginnen met het draaien van de trommel, Rob roept de cijfers af en plaatst de balletjes in de controleschijf. Dat Rob voor goede prijzen had zorggedragen, bleek wel uit het feit, dat er prachtige rollades in de koelkast lagen, maar ook 3 verse fazanten - volgens Rob door hem zelf geschoten - met de pootjes over de rand. Al snel vielen de eerste Bingo's en konden, na controle, de winnaars hun prijs uitzoeken. Zoals altijd was de stemming goed. Er werd hard gelachen bij een valse bingo. Het is een spel, waar echt geen ongeregeldheden plaats kunnen vinden, alhoewel ik door straling richting Frits de uitslag probeerde te beïnvloeden. Maar net als in de Staatsloterij heb ik meer "nieten" dan prijzen. En dat geldt ook voor de Bingo. Maar een mens moet tevreden zijn. Je speelt tenslotte voor je plezier en de lach. Mijn Vader leerde mij al, met gokkers geen medelijden. De Bingomaster par excellence, Rob, had besloten voor deze speciale Kerst Bingo 4 rondes te spelen. Deed hij dat ten voordele van de kas of voor de prijzen. Ach, zijn wegen zijn ondoorgrondelijk zullen we maar zeggen. Hij en Frits

bezorgen ons wel veel plezier met de Bingo. Nadat de prijzen, inclusief de rollades en de zelf geschoten fazanten van Rob, waren opgehaald liep de Bingo ten einde. Enkelen gingen met goed gevulde tassen huiswaarts. Rob en Frits, weer bedankt en tot de volgende Bingo op 19 februari 2019.

SPEURPUZZEL/WOORDZOEKER SPA

De woorden die in de tabel staan, dienen in de diagrampuzzel te worden opgezocht. De gegeven woorden komen in de diagrampuzzel als volgt voor: van links naar rechts, van boven naar beneden, diagonaal enz. Een letter kan meer dan éénmaal worden gebruikt. De letter Y = IJ.

DE HEILIGE HERMANDAD

M	V	I	G	R	U	S	R	R	E	T	H	C	A	W	D	L	E	V	S
M	U	B	I	R	E	E	N	E	M	M	O	T	O	R	A	G	E	N	T
E	E	I	E	H	C	R	E	H	C	E	R	R	E	K	K	A	R	N	I
H	E	N	R	L	A	T	C	E	L	H	Y	B	B	O	B	U	E	S	E
E	I	K	E	A	E	T	F	F	I	R	E	H	S	U	E	G	J	R	K
E	T	A	S	E	K	L	A	T	K	I	P	R	T	T	A	E	E	U	E
R	I	K	D	I	R	K	S	T	I	L	L	E	C	E	D	G	Q	A	M
R	L	A	I	O	U	T	A	U	G	S	I	E	I	H	Y	Z	R	E	E
I	O	W	R	N	O	H	J	B	I	L	P	T	D	W	E	E	E	R	R
V	P	O	E	T	D	T	T	E	A	S	I	O	Z	D	I	U	T	U	D
I	D	U	D	I	S	E	N	S	N	L	F	M	E	E	C	E	R	B	R
E	G	T	N	K	A	E	R	I	O	S	K	N	M	T	P	N	T	E	E
R	U	E	E	I	S	S	E	P	U	P	P	L	H	E	U	Y	W	I	G
P	E	K	I	P	M	I	S	E	O	O	E	E	I	L	R	O	A	T	I
O	J	I	D	E	T	J	N	L	L	L	K	I	U	V	E	I	W	I	D
L	O	T	R	I	O	R	I	I	P	D	I	I	T	R	E	A	K	L	N
I	T	I	L	U	U	T	T	Z	Y	R	S	T	U	I	H	D	S	O	A
T	S	O	T	E	I	I	T	D	R	E	K	K	I	P	L	O	R	P	R
I	P	E	P	E	E	B	O	U	T	E	K	I	T	E	E	O	N	A	G
E	R	S	E	I	T	I	L	O	P	N	E	D	E	R	E	B	P	D	G

ADEET
ADOOT
BEREDENPOLITIE
BINK
BOBBY
BOUTEKIT
CEL
DIENDER
DOF
GARDEVIL
GLIMMERIK
GRANDIGER
JEUGDPOLITIE
KINDERPOLITIE
KIP
KIT
KLABAKKARIUM
LATKIP
LUIS
MEIER
MEHEER
MENEER
MENEERTJE
MOTORAGENT
PET
PIKKERD
POLITIE
POLTIEAGENT
POLITIEBUREAU
POLITIEINSPECTEUR
POLITIEPOSTHUIS
RAKKER
RECHERCHE
RECHERCHEUR
RIVIERPOLITIE
RUS
SHERIFF
SIENE
SJED
SJOUTER
SMERIS
SPEURHOND
SPEURNEUS
STIEKEMERD
STILLE
VELDWACHTER
WOUT
WOUTEKIT
ZEDENPOLITIE
ZWIJGER

De overgebleven letters vormen een adagium.

UITSLAG KERSTPUZZEL

De oplossing van het decembernummer luidde:
Hoe kan men de grootste vreugde krijgen, niet door te bezitten maar door op te offeren.
Van de zes inzendingen waren er vier juist. Bij loting de prijs op trouwe inzender Frans Raap gevallen. Frans komt praktisch elke week in het SPA Honk, zodat de prijs hem binnenkort kan worden overhandigd.

DE POLITIEMAN EN ZIJN HOND

André Immel

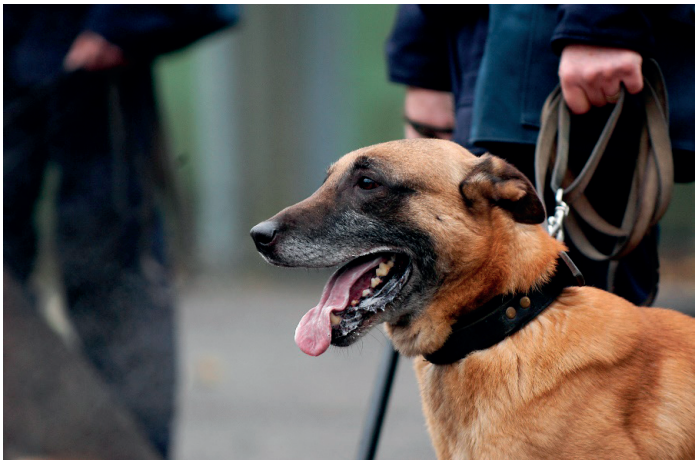

Er zijn binnen de eenheid en de landelijke dienst diverse soorten diensthonden- geleiders. Zo zijn er surveillancehonden, speurhonden, verdeeld in diverse soorten. We hebben geldhonden, explosievenhonden, gsm-honden, verdovende middelen honden en meer. De meeste hondendienders hebben een goede band met de hun van dienstwege verstrekte hond. In dit artikel richt ik mij op Peter van Harten en zijn hond Alex. Peter is jarenlang diender geweest in het korps Amsterdam met verschillende functies. In 1998 is hij speurhondengeleider geworden, Hij is in 2013 overgestapt naar de Landelijke Eenheid. Hij is begonnen met een explosieven- en verdovende middelen hond. Bij speurhonden is het de gewoonte, dat je twee honden hebt. Deze honden zijn bij Peter in huis. Dit om de band tussen baas en hond te versterken. Later stapte Peter over naar een explosievenhond en een geldhond. Het nut van deze geldhonden is geweldig. In de afgelopen 7 jaar heeft Alex reeds 8.5 miljoen Euro weten op te sporen. Zijn "baas" Peter van Harten is een frequent bezoeker van het SPA Honk en de reden daarvoor is dat hij er veel kan verstoppen. Er zijn veel plekjes te vinden om iets te verstoppen voor de honden. Later komt hij dan terug om zijn honden op trainingswijze de stoffen te laten terugvinden. Het kan niet zo raar lopen, of Alex weet het voorwerp te vinden. De hond krijgt dan een bemoedigend klopje en een koekje van Peter. In zijn vrije tijd is Peter is een graag geziene gast bij de SPA, altijd een goed humeur en in voor een grap. Intussen is Peter als het ware een, niet gepensioneerd, gedoogd lid van de SPA geworden. Voor Peter bij de politie kwam, diende hij enige jaren bij de Koninklijke Marine. Dat heeft hem getekend voor het leven, net als de anderen, die bij de Marine hebben gediend. Peter gaat niet aan het gevaar voorbij. Geen wonder, want behalve geldhondengeleider is Peter ook de grote vriend van Alex. Die zal hem, waar nodig, verdedigen. Na de Marine solliciteerde hij bij de politie en werd aangenomen. Na de basisopleiding aan de Politie Academie aan de Sloterweg werd hij geplaatst aan het bureau Linnaeusstraat in Oost, waar hij in diverse teams heeft gezeten. Na 13 jaar in de algemene dienst werd hij in 1998, op eigen verzoek, geplaatst bij de hondenbrigade. Hij vertelde: "Ik voelde mij daar op mijn plaats, niet in het minst omdat ik in mijn vrije tijd puppycursus gaf aan ieder, die dat wilde bij de VDH-club in Amsterdam. (VDH staat voor Vereniging Duitse Herders) Bij de hondenbrigade kwam ik meteen in aanmerking voor speurhondengeleider. De opleiding vond niet plaats in Amsterdam, maar bij de speurhondenschool van het KLPD in Nunspeet, bij de levende have. Ik was één van de eerste speurhondengeleiders van de regio Amsterdam. Na zes maanden was ik klaar met mijn eerste diensthond Chieff en dat was de explosievenhond". Vanaf die tijd deed Peter met Chieff

diverse bomchecks. Doch niet alleen explosieven, maar ook het onderzoek PD bij een liquidatie. Er werd dan gespeurd naar hulzen en vuurwapens. Ook het doen van bomchecks bij bijvoorbeeld Koninklijk en ander hoog bezoek (zie leuke foto links). Denk daar niet te makkelijk over want elk explosief, waar ook gevonden, kan ook ongecontroleerd afgaan. Als de hond gaat zitten bij het object, wat hij moet onderzoeken, is het foute boel. Hierna wordt de EOD in kennis gesteld, die het explosief onklaar komt maken of laat exploderen. Na de opleiding tot explosievenhondengeleider kreeg hij een tweede hond, die hij moest trainen/africhten als verdovende middelen hond. Deze hond, een Belgische herder, een Mechelaar, trainde hij om alle soorten verdovende middelen op te sporen. Met beide honden heeft hij veel successen behaald. Zoals bijvoorbeeld op de bloemenveiling in Aalsmeer. Daar trof de hond, tussen de bloemen, anderhalf kilo heroïne aan. Bij de liquidaties van bekende onderwereldfiguren werden door zijn hond vuurwapens aangetroffen. Alex heeft reeds dubbel en dwars zijn geld opgeleverd. Het africhten van de honden, of het nu voor verdovende middelen is of voor geld, vraagt de nodige inspanning van de hondengeleider. Ook het bijhouden van de vaardigheden

vraagt de nodige aandacht. In het kort kan ik zeggen dat er vooral een goede samenwerking en vertrouwen moet zijn tussen hond en geleider. Hij, en anderen, maken dan gebruik van het feit dat zij het spelletje voor de hond brengen. Het begint met een favoriet speeltje van de hond waarop zij in het kort gezegd de lucht van de stof (verdovend middel) hebben aangebracht. De hond gaat dan zoeken, niet naar het explosief of verdovend middel, maar naar zijn speeltje. Zo bouw je langzaam aan de "vakbekwaamheid" van de hond. Eens in de twee jaar moet de hond dan op voor zijn certificaat. Haalt hij de benodigde score niet, dan mag hij niet worden ingezet. Van groot belang is dan ook dat de hond gecertificeerd blijft. Dat impliceert veel oefenen met de hond en dat doe ik graag, want het is ook voor mij een stuk ontspanning. Veel honden heeft Peter in de afgelopen jaren gehad. Hij heeft gezamenlijk een verdovende middelen hond opgeleid en ook daar mooie succes mee behaald. Maar rond de acht jaar gaat de "oude" hond met pensioen en wordt er een nieuwe afgericht om het werk voort te zetten. Het africhten en houden van de

honden vraagt de nodige inspanning, ook in het privéleven want de honden zijn 24/7 bij het gezin. Peter vertelde dat je gezin wel van honden moet houden, anders moet je er niet aan beginnen. De band tussen de honden en de geleider moet voor het werk heel sterk zijn, maar het is nog mooier als de band met het gezin ook heel sterk is.

POLITIE IN NEDERLAND DEEL 2 VERZAMELD DOOR EEF BUURMAN

Voertuigen

Momenteel zijn er bij de Nederlandse politie 5 verschillende voertuigen in gebruik. De Volkswagen Transporter voor het vervoeren van verdachten naar het politiebureau.

Standaard noodhulpvoertuig van het type Volkswagen Transporter T7

De Volkswagen Touran, welke meestal gebruikt wordt bij noodhulp-diensten. De Volkswagen Golf, veelal in gebruik voor handhavingsdoeleinden of toezicht. En de kleinere Volkswagen Polo, voor onopvallende inzet, intern gebruik of bij toezicht. Daarnaast bezit de Nederlandse politie twee typen motoren van BMW.

Enkele motorrijders van de regiopolitie

De politie gaat in 2018 over naar de Mercedes B-klasse en de Mercedes Vito.

In 2011 is de Volkswagen Touran onderworpen aan een grote upgrade, de volgende onderdelen zijn aan de nieuwe Touran's toegevoegd:

- De mogelijkheid om vanuit de auto, zonder de inzet van de meldkamer iemands NAW-gegevens, kenteken etc. na te trekken.
- Een ANPR (Automatic Number Plate Reader) systeem, dit systeem leest elke nummerplaat van auto's die de politieauto van rechts of links inhaalt, alsmede het tegemoetkomende verkeer. Het ANPRsysteem kan de dienders op de hoogte brengen als een auto bijvoorbeeld staat gemarkeerd als gestolen, of als de eigenaar van de auto in het verleden is aangehouden wegens alcohol of drugsgebruik tijdens het rijden.
- Nieuw mobilofoon-systeem, waar de diender(s) direct kunnen schakelen tussen vooraf ingestelde kanalen. Eventueel kunnen er ook status-berichten naar de meldkamer worden gestuurd, om zo de ether-discipline beter te waarborgen.
- Dienders hebben vanuit de auto direct toegang tot het BVH-systeem, als ze bijvoorbeeld naar een adres worden gestuurd, kunnen ze in dit systeem kijken wat er daar in het verleden al precies is voorgevallen en of de dienders rekening moeten houden met andere zaken zoals agressiviteit of andere dingen.

Met deze nieuwe "technische snufjes" worden de auto's nu mobiele werkplekken, agenten krijgen in hun voertuig toegang tot informatie waar ze tot voor kort de meldkamer voor nodig hadden.

Alle handelingen worden nu uitgevoerd in één overzichtelijk aanraakscherm. In de loop van de jaren zullen volgens Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie 13.000 van dit soort politievoertuigen komen.

Op enkele uitzonderingen na zijn alle politievoertuigen voorzien van BZK-striping.

Taken

In artikel 3 van de Politiewet 2012 staat beschreven wat de taken van de politie zijn:

De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven.

In de praktijk wordt dit uitgesplitst in vier hoofdtaken.

- Preventie (het voorkomen van overtredingen en misdrijven)
- Opsporen van misdrijven en overtredingen
- Handhaving van de rechtsorde
- Hulpverlening

Binnen de politie zijn verschillende afdelingen met een deel van deze hoofdtaken bezig.

Basispolitiewerk

Het basispolitiewerk bestaat uit de volgende taken:

- Door het zichtbaar aanwezig zijn op straat van de politie, probeert men te voorkomen dat mensen overtredingen en misdrijven plegen; steeds vaker gaan de politiemensen met een opdracht op straat, deze opdrachten komen voort uit eerdere opgedane zaken en aan de hand van cijfers.
- Noodhulp: de 24-uurs zorg ten behoeve van Prio 1 meldingen (binnen 15 minuten ter plaatse) waarbij direct een reactie nodig is van de politie, kan bijvoorbeeld zijn een aanrijding met gewonden, overvalmelding, conflicten, maar ook reanimaties of inbraakmeldingen. Prio 2 is ook een melding waarbij het gewenst is dat de politie binnen 30 minuten ter plaatse is, echter zonder gebruik te maken van de optische en geluidssignalen. Prio 3 en 4 zijn meldingen met een lagere prioriteit.

Bij bepaalde A-meldingen kan men de opdracht krijgen om met spoed ter plaatse te gaan (met gebruikmaking van de optische signalen en geluid signalen). Er zijn ook Prio 1 meldingen waarbij men geen gebruik maakt van deze signalen maar waarbij men wel spoedig ter plaatse dient te zijn, dat geeft weleens een verwarrend beeld bij de burger, denk hierbij bijvoorbeeld aan een overvalmelding. Men dient dan wel snel ter plaatse te zijn maar maakt in principe geen gebruik van deze signalen. Zo zijn er meerdere voorbeelden denkbaar.

- Politie bekeurt politie: Bij de zogenaamde 'automatische' bekeuringen zoals het geflitst worden tijdens het rijden door rood verkeerslicht of bij te hoge snelheid, gaat de bekeuring naar het betreffende onderdeel. De leiding van dat onderdeel dient vervolgens een gemotiveerd rapport op te stellen waarin de verantwoording van de verkeersovertreding. Komt dat rapport er niet dan komt de bekeuring terecht bij de chauffeur van de politieauto die zelf de bekeuring dient te betalen.
- Kleine, eenvoudige recherchewerkzaamheden waarbij een verdachte in principe binnen 6 uur na verhoor heengezonden kan worden bijvoorbeeld: kleine diefstallen en inbraken worden door het basispolitiewerk zelf onderzocht.

De schriftelijke afwerking kan langer duren (dossiervorming, aangiften opnemen) zeker als er nog getuigen gehoord moeten worden ter bijvoeging in het dossier en bewijsstukken nodig zijn welke opgemaakt moeten worden door bijv. technische recherche, vuurwapendeskundigen, drugsexpertise, verkeers-dienstondersteuning etc. Vaak dient dit te gebeuren tijdens de noodhulpdienst of tussen de meldingen door. Als voor de medewerker basispolitiezorg de zaak te lang gaat duren (er dient bijvoorbeeld een inverzekeringstelling op te volgen), kan het werk worden overgenomen door de recherche;

- Geven van preventieadviezen: het basispolitiewerk geeft onder andere adviezen ter voorkoming van inbraken, adviezen naar de gemeente over verkeerszaken, voorlichting enz.;
- Verlenen van hulp: hulp wordt verleend aan mensen die daarom vragen, maar ook aan instanties zoals jachtopzieners en gemeente;
- Afhandeling verkeersproblemen: het houden van verkeerscontroles, het afhandelen van verkeersongevallen, adviseren aan mensen en gemeente, filebeveiliging;
- Controleren van bijzondere wetten en regelingen zoals controle of niet-Nederlanders beschikken over de benodigde documenten (visum, verblijfsvergunning, werkvergunning, en dergelijke) samen met iemand van de vreemdelingendienst.

Specialistische taken

Naast de basispolitiezorg kent de politie een aantal taken, die specifieke kennis vereisen. Deze taken worden uitgevoerd door gespecialiseerde diensten van de politie. Een voorbeeld van een gespecialiseerde dienst is de jeugd- en zedenpolitie.

Specialistische taken binnen het politiebestel omvatten bijvoorbeeld:

- Nationale, (boven)regionale rechercheonderzoeken: onderzoeken van de zwaardere misdrijven, zoals moordzaken, drugshandel, mensenhandel, jeugdcriminaliteit, wapenhandel, fraude, grote milieuzaken en zedenzaken; de rechercheurs worden hierbij vaak ondersteund door vakspecialisten;
- Informatiebeheer: het verzamelen en verwerken van technische informatie (zoals foto's en vingerafdrukken van daders van misdrijven) en informatie over criminele organisaties door onder andere de Criminele Inlichtingen Eenheid (CIE);
- Vreemdelingenzorg: het uitgeven van verblijfsvergunningen is geen taak meer voor de politie, dat is overgedragen aan de IND. Wel het toezicht houden op personen die in Nederland verblijven maar niet de Nederlandse nationaliteit hebben;
- Milieudienst: omdat de milieuwetgeving complex is, is dit een specialistische taak. Veelal hebben verschillende Nederlandse gemeenten daarnaast ook een speciale milieuwachter (wat weer een buitengewoon opsporingsambtenaar is).

Bereden politie voor op een demonstratie in Utrecht tegen het kraakverbod.

Operationeel ondersteunende taken
Naast de basispolitiezorg en de specialistische taken zijn er diensten die ondersteunend werken voor zowel de basispolitiezorg als de specialistische diensten. Voorbeelden van operationeel ondersteunende diensten zijn de dienst levende have politie (paarden en honden), de Mobiele Eenheid (ME, oproerpolitie), het Aanhoudings- en Ondersteuningsteam (gewoonlijk aangeduid als arrestatieteam) en het observatieteam.

Bevoegdheden
De opsporingsbevoegdheden van de politie zijn aan regels gebonden en bij de Wet geregeld, zoals bv in de Politiewet 2012, de Wet wapens en munitie, de Opiumwet, de Wegenverkeerswet 1994, de Algemene wet op het binnentreden en het Wetboek van Strafvordering. Hierdoor heeft een agent bevoegdheden die andere burgers niet hebben, zoals staandehouding, aanhouding (overigens in geval van heterdaad wel toegestaan aan burgers), inbeslagname, inzage in ID vorderen etc.

Daarnaast heeft de politie het geweldsmonopolie: de bevoegdheid om indien nodig geweld te gebruiken. Ook dit is aan wettelijke regels gebonden. Er mag alleen geweld worden gebruikt als er geen andere mogelijkheden zijn (subsidiariteit), en dan ook niet meer geweld dan noodzakelijk is voor het beoogde doel (proportionaliteit). Elk gebruik van geweld wordt achteraf getoetst, d.w.z. er wordt door het Openbaar Ministerie beoordeeld of het gebruik van geweld rechtmatig was.

Bijzondere opsporingsbevoegdheden, zoals bv. Stelselmatige observatie, infiltratie, pseudokoop, ≠≠een telefoon tappen, mogen pas worden toegepast na toestemming van de officier van justitie of de rechter-commissaris.

De politie kan net als de andere hulpdiensten met optische en geluidssignalen rijden. Het betreffende voertuig wordt hierdoor een voorrangsvoertuig.

Tijdens de uitvoering van haar taak heeft de politie echter vrijstelling van het gehele Reglement Verkeersregels & Verkeerstekens (RVV). Dit betekent bijvoorbeeld dat een politieagent ten behoeve van zijn functievervulling door rood mag rijden zonder daarbij gebruik te maken van optische en geluidssignalen. Een ander voorbeeld van het geoorloofd overtreden van het RVV, is de zogenaamde 'inhalende surveillance', vaak toegepast door politieambtenaren belast met verkeerstoezicht. Zij mogen het overige verkeer inhalen, zelfs de snelheidslimiet enigszins overschrijden. De achterliggende gedachte is dat:

1. men over het algemeen geneigd is geen verkeersovertredingen te begaan tijdens of kort na het zien van een politievoertuig; en

2. de politieambtenaren meer weggebruikers kunnen zien en controleren op hun gedrag.

Er is afgesproken dat een politieagent geen optische en geluidssignalen mag voeren zonder mondelinge toestemming van de meldkamer. Deze toestemming kan ook komen te vervallen voordat de politie-eenheid ter plaatse is, omdat bijvoorbeeld een andere hulpdienst reeds ter plaatse is. Zo kan het dus voorkomen dat een politievoertuig met optische- en geluidssignalen een kruising oversteekt, om bij de volgende kruising met de normale verkeersstroom verder te rijden.

Tot slot zijn er meldingsclassificaties waarbij de politie wel met spoed maar zonder optische en geluidssignalen ter plaatse moet gaan. Denk hierbij aan gijzelingen, overvallen, inbraken, zelfdodingen, etcetera.

In het volgende SPA-nieuws het laatste deel van deze uiteenzetting

VERHALEN VAN EEN DIENDER

FRANS RAAP

Vreemde vogel
Marijn en ik hadden de opvang en de volgende dag werden wij geconfronteerd met een overleden man, die in een woning in de Langestraat was gevonden. De schouwarts vertrouwde het niet en had geen verklaring van een natuurlijke dood afgegeven, omdat er sporen van verwurging in de nek van de man waren aangetroffen. Het lichaam was door het nachtpiket in beslag genomen en over laten brengen naar het sectielokaal van de politie, die op het terrein van het crematorium Westgaarde, was gelegen.

De man bleek bij onderzoek een Duitser te zijn. Hij was gekleed in een "gay"-outfit aangetroffen. Tevens kwamen wij er achter, dat hij alleen naar Amsterdam was gekomen in zijn auto, die inmiddels op het politieopslagterrein aan de Haarlemmerweg was geplaatst. Op het terrein van de Westergasfabriek was dat terrein van de Amsterdamse politie gelegen. De man bleek een leraar van een middelbare school te zijn. Er moest sectie verricht worden en bij uiterlijke schouw zag Dr. Zeldenrust inderdaad de strangulatiesporen in zijn nek, maar hij bleek tevens blauwe plekken op zijn penis te hebben. Na de sectie bleek, dat de doodsoorzaak geen verstikking was geweest, maar dat de dood ten gevolge van een natuurlijke oorzaak was ingetreden. Een toxicologisch onderzoek moest uitsluitsel geven. Mogelijk had hij poppers gesnoven. Bij het onderzoek bleek, dat hij diverse gay-gelegenheden had bezocht. Als laatste was hij in de "Cuckoo's nest" gevestigd op de Nieuwezijds Kolk, geweest. Daar zagen wij een soort kelder, die het "neukhol" werd genoemd. Het was er erg donker en het stonk er verschrikkelijk naar urine. In de hoek zagen wij een motorfiets staan. Hierna zijn wij naar de Argosbar aan de Warmoesstraat gegaan. Daar kregen wij een kleine demonstratie op een film, hoe het in de "gayscene" toegaat. Ik wil niet in details treden, maar in ben niet "genezen".
Wij zijn er echter achter gekomen, dat poppers veel gebruikt werden in de "gayscene". Het middel versterkt het lustgevoel, de

remmingen vallen weg, het is spierverslappend en ontspannend, het geeft een warm gevoel, het geeft een opgewekt, prettig gestimuleerd gevoel. Ook kan door het spul het orgasme uitgesteld worden en de anale kringspier ontspant zich. Het gevaar is dat het sterk bloeddruk dalend is en dat men door overdosering in een coma kan komen. In vroegere tijden droegen hartpatiënten het ook wel eens om de nek. Bij het latere onderzoek bleek, dat de doodsoorzaak inderdaad gezocht moest worden in het hartfalen, vermoedelijk veroorzaakt door te veel emotie en overdosering van poppers. Ik heb mij achteraf wel eens afgevraagd, welke straf de leraar aan zijn "stoute" leerlingen uitgedeeld had.

Assistent deurwaarder

Nadat ik was aangesteld als hulpofficier van justitie moest ik op toerbeurt assistentie verlenen aan een deurwaarder. Eerst was het om de last tot binnetreden te tekenen, maar daarna kon de deurwaarder dat zelf doen, waarna de politie moest binnentreden om de belangen van de bewoner te vertegenwoordigen. Van te voren kreeg ik van het kantoor van de deurwaarder een lijst van de panden, die ontruimd dienden te worden. Ik keek dan in de desbetreffende systemen wat voor adres dat zou zijn. Waren de bewoners eerder met de politie in aanraking geweest en waarvoor? Ik kwam dan ook redelijk beslagen ten ijs. Ik kwam wel eens voor verrassingen te staan, zoals die ene keer in Uithoorn. Die man had een heel wapenarsenaal, maar met behulp van de buurtregisseur van het wijkteam Uithoorn kon deze man aangehouden worden, zodat wij geen last van hem hadden bij de ontruiming. Nadeel was, dat de gehele inboedel opgeslagen moest worden en dat de gemeente Uithoorn - in tegenstelling tot de gemeente Amsterdam - daar niet op ingesteld was. Uiteindelijk heeft men daar ook een oplossing voor gevonden.

In Amsterdam-Noord stuitte ik een keer op 4 militante Spaanse krakers. De buurtregisseur had mij enige uren daarvoor nog verzekerd, dat het een "veilig" pand was. Zij probeerden nog enige weerstand te bieden, maar nadat ik naar diezelfde buurtregisseur had gebeld, kwam hij met een collega ter plaatse en kozen de krakers eieren voor hun geld.

Op een bepaald ogenblik moest ik met de deurwaarder mee naar de Schimmelstraat in Amsterdam. Dat was voor mij bekend terrein, omdat ik in de Kinkerbuurt ben opgegroeid. Er waren volgens de systemen geen problemen te verwachten en het binnentreden gaf geen moeilijkheden. Ik had mijn veiligheidsvest aan, maar de situatie gaf geen aanleiding meer om het vest te dragen en ik heb het in de auto gelegd. Nadat kennelijk bij de bewoner het muntje was gevallen, dat hij zijn woning diende te verlaten, sloeg hij helemaal om. Hij pakte zijn computer en smeet deze tegen een muur kapot. Vervolgens ging hij naar de keuken en pakte een groot vleesmes uit de lade. Ik kon hem moeilijk vragen om een time-out, om mijn vest te halen en aan te trekken. Ik had al weer spijt, dat ik voorbarig was geweest en het uitgetrokken had. De man bleef met het mes voor zich staan en maakte geen stekende bewegingen. Hij uitte ook geen bedreigingen. Er was een soort patstelling ontstaan en ik heb hem kunnen overreden om het mes neer te leggen. Uiteindelijk werd hij door het personeel van het wijkteam Helmersstraat weggehaald, maar hij trachtte nog wel een kruisschroevedraaier, die op straat lag, te pakken, waarna hij in de handboeien werd afgevoerd naar het bureau. Aan het wijkbureau bleek, dat hij bekend was bij de GGD, afdeling geestelijk hygiëne. Dat hij niet in de politierapporten voorkwam was eraan te wijten, dat hij nooit overlast veroorzaakt had waarbij politieassistentie vereist was. Via Vangnet en Advies van de GGD werd gezorgd, dat de man een nieuw onderkomen kreeg. Zijn inboedel werd deels opgeslagen en deels naar de vuilnisschuit afgevoerd.

Advocaat met slagroom

Toen ik op de Politieopleidingsschool in de 3e Oosterparkstraat zat, moest ik mijn rijbewijs halen en kreeg ik rijles van een instructeur van de Gemeentelijke Reinigingsdienst. Dit was normaal gesproken een aardige man, die met veel geduld en tact mij de praktische kennis overdroeg. Het theoretische gedeelte kregen wij bij het onderwijs in de Wegenverkeerswet en de daaruit voortgevloeide reglementen. Zakken daarvoor was eigenlijk uit den boze. Op een zekere dag moest ik de laatste twee uur van de dag autorijden Het was winter en het sneeuwde behoorlijk. De afspraak was, dat de instructeur mij bij het internaat aan de H.J.E. Wenckebachweg zou afzetten. Voordat wij richting huiswaarts zouden rijden, vroeg hij mij om - vlak voor sluitingstijd - bij de melkboer in de 3e Oosterparkstraat langs te rijden. Hij had namelijk een half litertje slagroom besteld. Zijn vrouw was jarig en hij zou haar en haar gasten trakteren op advocaat met slagroom. In die tijd had je geen spuitflessen, maar zat de slagroom in glazen flessen. Men diende dan met een vork door de slagroom te slaan, zodat deze stijf werd. Men moest niet te ver gaan, want anders had men boter. Later kwamen de mixers pas in de handel. De instructeur had zijn "kostbare" fles opgehaald en deponeerde deze los op de achterbank. Ik reed hierna richting internaat en op de Middenweg maakte een auto voor mij een slip, waarop ik nogal bruusk afremde. Wat er daarna gebeurde, kunt U wel raden. Het flesje rolde naar voren en de aluminium dop schoot los, waarop de inhoud zich verspreidde over het interieur van de auto. Ik heb iemand nog nooit zo kwaad gezien. Hij zag zijn feestje kennelijk in het honderd lopen. Ik mocht niet meer achter het stuur plaats nemen en hij nam het over. Er deugde werkelijk niets meer aan mij. Nadat hij iets was gekalmeerd, stelde ik voor om langs een ijssalon te rijden. Daar kon je geklopte slagroom kopen. Ik zou, om hem schadeloos te stellen, dat dan wel betalen. Hij vond dat een goed idee en kocht een grote beker slagroom. De volgende dag wilde ik met hem afrekenen. Hij was weer in een goede bui en vertelde, dat zijn vrouw nog nooit zo'n lekkere advocaat met slagroom had geproefd. Omdat het feest toch nog geslaagd was, hoefde ik niet te betalen. Later ben ik – door de wijze lessen van de instructeur – in één keer geslaagd voor mijn rijexamen.

Klapdeurtjes

Toen ik 16 jaar oud was ging ik, bewapend met een Mulodiploma, solliciteren bij de gemeentepolitie Amsterdam voor een functie als agent van politie. Ik meldde mij bij het hoofdbureau aan de Elandsgracht en kreeg een sollicitatieformulier mee. Na een lichamelijke en psychologische keuring werd ik aangenomen, maar ik bleek nog te jong te zijn om naar de Politie Opleidingsschool te gaan en werd voor 13 maanden geplaatst als jeugdig bureau ambtenaar B met een maandsalaris van 313 gulden bruto per maand. Die tijd moest ik wennen aan de politiecultuur en de hip Postma, verantwoordelijk voor mijn sollicitatie, schreef de volgende tekst: "Mijn persoonlijke indruk is dat deze jongen, die ik zelf heb gesproken, erg jong is voor adspirant. Ik zie hem liever eerst een jaar bij de administratie ter rijperij. Bespreek het ook eens met de ouders van deze knaap." Ik werd geplaatst bij de Huishoudelijke Dienst (tegenwoordig Beheer Gebouwen) en mijn hoofdtaak was het vermenigvuldigen van situatietekeningen van schaal 1:200. Er waren in die tijd nog geen kopieerapparaten en het ging met een chemisch proces. De tekeningen werden gestuurd naar de afdeling aanrijdingen van de verschillende bureaus en werden gebruikt om een aanrijding op papier in beeld te brengen. Ik mocht af en toe ook tekeningen maken. Later, als agent, heb ik daarvan veel profijt gehad. Ik maakte altijd de tekeningen en bij een aanrijding op de Vondelbrug, waarbij 2 voetgangers geschept en overleden waren, heb ik ook de tekening gemaakt.

De afdeling Aanrijdingen had de brug een halve dag afgezet en alles nagemeten en mijn tekening bleek op de millimeter nauwkeurig te kloppen. Natuurlijk werd ik in mijn "stagetijd" ook als loopjongen gebruikt. De Huishoudelijke Dienst was gevestigd in kamer 322 van het hoofdbureau van politie. Als de kamer binnenliep stuitte je op een grote balie. Daarvoor was een ruimte. Zowel naar rechts als links kon je dan de kamer oplopen via klapdeurtjes, die afgesloten konden worden met een slot. Ik had in die tijd nooit meegemaakt, dat die deurtjes op slot waren gedraaid. Op een gegeven ogenblik had ik de kamer verlaten en nadat ik terug was, knalde ik tegen een van de deurtjes aan. Als je het niet verwacht, kan dat aardig aankomen. Het bleek, dat een van de collega's mij dat geintje had geflikt en hij moest er hartelijk om lachen. Ik kon er in eerste instantie niet om lachen, maar ik sprak met mijzelf af, dat ik hem wel terug zou pakken.

Ongeveer 3 weken later ging die bewuste collega van de kamer af en ik zag mijn kans schoon. Ik draaide beide deurtjes op slot en ging weer terug naar mijn werkplek, in afwachting van de dingen die zouden gaan komen. Ik had daarbij geen zicht op de deur. Na ongeveer 5 minuten hoorde ik een daverende klap en ik lachte alvast in mijn vuistje. Maar wat bleek, niet de desbetreffende collega was tegen de deur aangelopen, maar de Commissaris van Politie, juffrouw T. de Jong. Zij kwam wel vaker onverwachts op werkbezoek. De chef van de afdeling vroeg wie dat gedaan had en ik moest toegeven, dat ik dat gedaan had. Ik kreeg een openbare reprimande, maar zij nam het gelijk voor mij op. Zij vertelde, dat ik gelijk had gehad om de boel af te sluiten, tenslotte hoefde niet iedereen de kamer te betreden en de sloten zaten er niet voor niets. Gelukkig was het met een sisser afgelopen en ik heb er maar van afgezien om wraak te nemen op die collega. Gebleken was, dat wraak ook verkeerd kan aflopen.

Kromme vlam

In mijn stagetijd bij de Huishoudelijke Dienst werd ik ook als loopjongen gebruikt. De Dienst bestond uit diverse onderdelen en de politie had eigen timmerlieden, elektriciens, een loodgieter en een stoffeerder in dienst. Deze huisden in de kelder van het hoofdbureau. Tevens had de politie stokers in dienst. Deze moesten zorgen, dat de ketels van de diverse politiebureaus brandden. Ook zij hadden hun onderkomen in de kelder van het hoofdbureau. Het was de gewoonte, dat als er een nieuwe medewerker kwam, deze gedoopt moest worden. Ik kreeg op een onverwacht ogenblik een hele emmer water over mij heen gestort. Ook werd er altijd met spuitflessen water gespoten. Ik kwam wel eens terug op de kamer en de chef, de heer Hoogeveen, vroeg, hoe ik zo nat was geworden. Ik zei dat het regende. Hij keek uit het raam en bemerkte, dat het helemaal niet regende. Ik antwoordde dat het aan deze zijde niet regende, maar op de kleine binnenplaats wel. Kortom, er werden altijd veel geintjes uitgehaald. Op een gegeven ogenblik werd ik, na de lunchtijd, benaderd door een collega, die vroeg of ik bij de timmerlieden de kromme vlam op wilde halen. Nu ben ik zoon van een timmerman, maar ik had nog nooit van een dergelijk apparaat gehoord en vroeg wat dat was. Hij zei, dat ik dat wel zou merken. Ik ging naar de kelder en vroeg naar de kromme vlam. Iedereen ging gniffelen en ik werd doorgestuurd naar de elektricien. Daar was het bewuste apparaat in gebruik. Ik voelde weer nattigheid, maar nu in figuurlijke zin, en ik besloot om het spelletje mee te spelen. Ik ben naar huis gegaan en heb bij mijn moeder thee gedronken. Twee uur later kwam ik weer op de kamer en vertelde dat ik de kromme vlam niet heb kunnen traceren. Iedereen, vooral mijn opdrachtgever, had de grootste lol. Hij vertelde, dat het apparaat helemaal niet bestond. Alsof ik dat niet in de gaten had gehad. Ik dacht hem een loer gedraaid te hebben, maar uiteindelijk bleek dat ik voor naïef werd versleten. Ik had mijzelf dus in mijn voet geschoten. Uiteindelijk moest dit slijten en had men wel in de gaten dat er met mij niet zo maar gespot kon worden. Op mijn laatste werkdag, voordat ik naar de politieschool ging, heb ik een emmer water over mijn grootste "plaaggeest" gestort.

BONT-FETISJIST

JOOP BONNEMAIJERS

Het speelde zich tientallen jaren geleden af. In het hartje van Amsterdam stond het luxueuze warenhuis en lokte klanten met prachtige etalages. Daar slaagde het bedrijf volledig in want tijdens het dagje winkelen werd deze winkel zelden door koopzuchtige mensen overgeslagen. Je moest zien wat de nieuwe mode was en als je als man wel eens even ergens op een terrasje je biertje wilde drinken, dan sleurde moeder de vrouw je je er toch naar toe. Je had niets te vertellen. Prachtige sieraden, dure parfums, mooie jurkjes en ook bontmantels werden er verkocht. Voor vrouwen een eldorado om er eens lekker ronde te neuzen. Ik zal niet zeggen welk warenhuis dit betrof, want als dat bekend zou worden, zou de toenmalige directeur - mits overleden en begraven - zich van ergernis alsnog in zijn graf omdraaien.

We gaan nu dus over tot de zaak: Op die bewuste dag stond er in een van die prachtige etalage een etalagepop gekleed in een bontmantel. Ja, echte bont, want dat mocht toen nog. Het was een zogenaamde Redfox, dus bont van een rode vos. Nou werd dit bedrijf dag en nacht door beveiligers bewaakt, dus ook die avond na sluiting van de winkel. Feitelijk hadden ze tijdens de tijd dat de winkel gesloten was weinig te doen. Overdag hadden ze vaak te maken met winkeldiefstal, wanneer de kooplustige bij het zien van al dat schoons veranderde in een grijpgrage! Enfin, daar zit dus de bedrijfsbewaker in zijn kantoortje, om zo af en toe een ronde door het gebouw te doen. Het is rond zeven uur die avond, als de telefoon gaat. Als hij die opneemt hoort hij een mannenstem dit zich voorstelt als chef van de bontafdeling. Hij hoort wat geroezemoes op de achtergrond en vraagt de man, wat hij voor hem kan doen. "Ik zit hier bij een groot bedrijf waar de secretaresse gehuldigd wordt. De directeur wil haar nu een mooi cadeau geven en dacht daarbij aan een bontjas. Nou wist ik dit niet van tevoren, toen ik werd uitgenodigd anders had ik er wel een meegenomen. Tenslotte kunnen we daarmee de omzet verhogen. Als jij nou even die Redfox, die in de etalage staat, wil inpakken, dan laat ik deze met een halfuurtje ophalen. Oké?" Plichtsgetrouw als de bedrijfsbeveiliger was, stemde hij toe, pakte de jas in en wachtte totdat de mantel opgehaald werd. En inderdaad, na een half uur werd er aan de deur gebeld. Er stond een man, die hij niet kende en hij zei, dat hij de mantel kwam ophalen. Voor de beveiliger, die er overigens nog niet zo lang werkte en alleen was, leek alles een gewone zaak. Maar de volgende dag was Leiden in last! Toen verscheen voor hem de échte chef van de bontafdeling. Ja, die had hij wel eens gezien, maar tijdens een telefoongesprek zie je geen gezicht van de beller. Hij moest tekst en uitleg geven. waar de bontjas in de etalage gebleven was.

Het hoofd van de beveiliging werd ingeschakeld en die kwam bij mij aangifte doen.

Voor de beveiliger werd het foto's kijken, maar daar herkende hij niemand. Er werd ook nog wel gedacht aan een insider, die bekend was met de bewaking, maar ook dat leverde niets op. De jas was weg en bléef weg….

Totdat na enige tijd een vrouw bij mij kwam en vertelde dat ze iets wel raar vond. De dag ervoor was er een man bij haar aan de deur geweest. "Wilt u een pakket voor mij aannemen? Ik woon hier om de hoek en er wordt een bontjas voor mijn vriendin afgeleverd. Nou kan ik op dat moment met geen mogelijkheid thuis zijn."

De vrouw, gedienstig als ze was, vond dit goed. "Dan zal ik wel het besteladres laten wijzigen. Vriendelijk bedankt, mevrouw. U hebt mij goed geholpen." Ergens aan de horizon gloorde de oplossing van de verdwenen Redfox. Stel je voor dat het dezelfde man is, die nu een andere modus operandi heeft bedacht! We spraken af dat als zij het pakket ontvangen had en de man had verwittigd van de ontvangst, wij er zouden zijn, als hij zijn pakket af kwam halen. En ja hoor, op de bewuste dag dat hij het pakket kwam afhalen, waren we aanwezig. Eerst deed hij voorkomen, dat de transactie, die achteraf betaald zou worden, een normale zaak betrof. Maar al gauw gaf hij toe dat hij de jas voor "noppes" in zijn bezit wilde krijgen. Hij hield van bont!

Dan maar eens bij hem thuis kijken. En wat vonden we daar? Ja hoor, de Redfox. Hij hing netjes in een kast. Verdachte gaf ons hier echter een toelichting op. Hij zei: "Als hij naar bed ging, dan nam hij de jas mee en vleide zich er tegen aan. Dat gaf hem een heerlijk gevoel, dat gevoel dat alleen een bont-fetisjist kent.

HARRIE STAPPERS WIE KENT HEM NIET?

ANDRÉ IMMEL

Ja, de kop boven het artikel spreekt boekdelen en zeker als wij het over Harrie hebben. Harrie een graag gezien figuur binnen de SPA gelederen die samen met zijn lieve vrouw Lida een humorvol koppel vormt. Immers haar lach vult zij soms het hele SPA Honk, maar o, wat heeft zij en klein hartje. Altijd aan anderen denken die even in de put zitten, althans dat was mijn ervaring indertijd met mijn vrouw. Harrie, een chauffeur bij de eenheid Amsterdam, die heel wat avonturen op zijn naam heeft staan. Buiten het rijden van de Korpschef(s) , was hij chauffeur op de kraanwagen, bulldozers, shovels, hoogwerkers en andere vreemdsoortige voertuigen in gebruik bij de ME. Ik herinner mij Harrie echter ook als een dienstvaardig persoon die bij

de SPA reisjes altijd de helpende hand biedt. Was het niet bij het instappen in de bus voor een reisje, waarbij ik mijn echtgenote even hulp bood door mijn hand op de onderkant van haar rug legde. Toen zij omkeek wees ik op Harrie. Gelukkig geloofde zij het niet en zei zij later de hand te herkennen. Maar ook de keer, dat wij voor een dagreis vertrokken van het oude HEM hotel met de bus. Bij het crematorium Westgaarde stonden wij alweer stil. Oorzaak, gebroken V-snaar. Geen probleem voor Harrie. Met wat kunstgrepen, wist hij een reservesnaar aan te brengen en gingen wij weer verder. Ook als hulp op de plaats van bestemming verleende hij hand- en spandiensten. Maar de belangrijkste tijd bracht Harrie toch door bij de ME. Hij werd landelijk gevraagd bij de krakersrellen in Nijmegen, bij de kerncentrale Dodewaard en meer evenementen. Verbaal zat Harrie echt niet verlegen om een woordje te zeggen. Hij nam hier ook geen blad voor de mand maar zei waar het op stond zonder aanziens des persoon. Harrie kan geanimeerd vertellen over zijn ervaringen en het is dan ook een genoegen om naar hem te luisteren. Medio 1968 kwam Harrie met nog een collega in dienst bij de Amsterdamse politie als kraanwagenchauffeur. Deze mensen waren hard nodig in verband met de parkeerproblemen in de stad. De motorrijders hadden als opdracht om de aangewezen spitsroutes zoals de Kinkerstraat, Rozengracht en meer radiale wegen "schoon" te houden en dat deden zij met overtuiging. Maar de hardnekkig verkeerd parkerende automobilisten werden dan door Harrie en zijn kompaan verrast en zagen hun heilige koe tot hun ontsteltenis weggesleept worden. De heer Luijks, indertijd Hoofd Bureau Vervoer, zorgde ervoor dat per maand twee kraanwagenchauffeurs de gelederen kwamen versterken. Uiteindelijk kwam het zover, dat het parkeerprobleem op de spitsroutes opgelost werd. In de jaren die volgden, braken de krakersrellen uit, die veel vroegen van de Amsterdamse dienders. Velen raakten gewond in de strijd, maar men ging door. Evenals de kraanwagenchauffeurs die nu andere voertuigen moesten gaan besturen. Zo waren er shovels, hoogwerkers en waterwerpers. Rob Ruiter, een personeelslid van de Stadreiniging, stapte over naar de politie en nam een schat aan ervaring mee. Niet alleen ervaring maar ook twee handige

voertuigen, de shovels, deden hun entree in het Korps. Via een contact konden twee gereviseerde shovels worden overgenomen van het Amerikaanse Rijnleger in Duitsland. De foto's boven geven een indruk van voor en na de renovatie. U heeft e.e.a. kunnen lezen in de december uitgave van het SPA Nieuws in het artikel van Rob Ruiter. Harrie raakte meer en meer betrokken bij het zwaardere werk, buiten zijn – meer verfijnde - werkzaamheden als chauffeur van de Korpsleiding. Harrie is een gezellige prater die veel weet te verhalen over de in zetten van de ME bij rellen in Nijmegen, Groningen, Den Haag en Venlo. Wat hem het meest is bijgebleven zijn de rellen bij de kerncentrale Borssele. Hij kan daar met ontzag over vertellen en dan hangt men aan zijn lippen. Wie weet komen we daar in een volgend artikel nog eens op terug. Gelukkig dat die "rauwe" tijden bij de politie (voorlopig) achter de rug zijn. Maar uiteraard weet je het nooit zeker, want het leeft nu in de herinnering maar er was toch sprake van een behoorlijke gevaarzetting bij het onderhavige politiepersoneel.

WIE KENT DEZE BAKKENIST

Bij de redactie is het verzoek binnengekomen wie de collega herkend, die op de foto als bakkenist staat afgebeeld. Het is de bakkenist aan linkerzijde op de foto.
Graag de naam even doorsturen per mail naar emailadres: eindredacteur@spa-amsterdam.nl

WAAROM 50-PLUSSERS WACHTWOORDEN HATEN...

Een 50-plus computergebruiker probeert wachtwoord in te stellen

WINDOWS: vul wachtwoord in

GEBRUIKER: bloemkool

WINDOWS: Sorry, het wachtwoord moet meer dan 10 karakters bevatten

GEBRUIKER: gekookte bloemkool

WINDOWS: Sorry, het wachtwoord moet een getal bevatten

GEBRUIKER: 1 gekookte bloemkool

WINDOWS: Sorry, het wachtwoord mag geen spaties bevatten

GEBRUIKER: 50gekooktebloemkolen

WINDOWS: Sorry, het wachtwoord moet ten minste één hoofdletter bevatten

GEBRUIKER: 50GEKOOKTEbloemkolen

WINDOWS: Sorry, het wachtwoord mag niet meer dan 1 op elkaar volgende hoofdletter bevatten

GEBRUIKER: 50GekookteBloemkolenDieUinUwGatKanSteken

AlsMijnWachtwoordNuNogNietGoedIs!!

WINDOWS: Sorry, het wachtwoord mag geen leestekens bevatten

GEBRUIKER: 50GekookteBloemkolenDieUinUwGatKanSteken AlsMijnWachtwoordNuNogNietGoedIsPotverdommemiljaardedjuu

WINDOWS: Sorry, het wachtwoord is al in gebruik.